

Csire Gabriella

## Mókus Pali vándorúton

### IV.

*Meseregény*

#### A BESZÉLŐ GYUFÁSDOBOZ

Még nem szállt le az éj, mikor mandu, az őserdő futára beszélő gyufásdobozt hozott a mentőszolgálattól. Pali búcsút vett a kotnyeles selyemmajomtól. Mielőtt útra kelt volna az őserdei éjszakában, megadta otthoni címét. Hiszen sose lehessen tudni, új barátja is lezuhanhat egyszer Erdővár fölött. Hadd tudja már most, hogy szíves jóindulatra számíthat majd s egy pepszokolás együttlétre. Azzal nagy bátran nekivágott a dzsungelnek. A beszélő gyufásdoboz irányította lépteit:

— Menj át az élelmiszerüzlettől jobbra és a mozitól balra eső útkereszteződésen. Ha behunyod a szemed, nem üt el sem a motorkerékpár, sem a villamos. Mire kinyitod a szemed, átérsz a másik oldalra. Elsétálsz a várromok mellett, azután százig számolsz.

Pali hatvanegyig számolt, amikor gyanús hangok ütötték meg a fülét. A vendéglő előtti térségen bőrnadrágos-bőrmellényes denevérek állták el az útját.

— Vámpírdenevérek! — súgta a készülékbe Pali.

— Egyet se félj! — mondta a beszélő gyufásdoboz. — Csak a hírük rossz. Gyümölcscsel élnek az ártatlanok.

Pali behúzta a nyakát, és vakmerően elhaladt a bőrnadrágosok-bőrmellényesek sorfala között.

— A madárpóktól óvakodj! — figyelmeztette Palit a beszélő gyufásdoboz. — A rendőrség már több mint egy éve körözteti, de még mindig szabadlábbon van.

Pali lábujjhegyen lopózott a folyóig, nehogy fölverje álmából a rendőrség elől bujkáló madárpókot.

— Űlj tutajra! — kapott új utasítást a mókusfiú. — Ott mindent találsz, mit szemed-szád kíván.

És láss csodát! A holdfényben Pali kis vöröskeresztes csomagot pillantott meg. Kibontotta. Mogyoró és dió mosolygott rá. Szemét elfutották a meghatottság könnyei. Most jutott eszébe először annyi megpróbáltatás után pepita fedelű notesze. Gyöngybetűkkel jegyezte be a hold lámpásánál a tutajon ringó közmondást: SZÜKSÉGBEN ISMERED MEG A JÓ BARÁTOT.

#### KROKODIL-KÓRUS

Szép hosszú utat tett meg Pali a folyón. Csendesen suhant vele a tutaj. A mókusfiú vidáman dudorászott és mogyorót rágcsált. Kár, hogy olyan kevés éneket ismert.

---

---

A dallamok még hagyján, de a szöveg! Az első szakasz első sora után mindig szöveg nélkül énekelt.

— Ejnye, öcsém! — dugta ki fejét a vízből egy düllelt szemű krokodilus. — Énekelj tisztességesen, vagy menten bekaplak!

Pali válasza se méltatta az ingerült krokodilust, mire a düllelt szemű csattogtatni kezdte vacogtató fogsorát. E jelre társai is kiemelkedtek a folyóvízből. A népes krokodil-kórus hangosan zúgolódott.

— Vagy megtanítasz egy valamirevaló kánonra — kiabálták —, vagy megszünk!

Pali kiköpte a mogyoróhéjat és összeszámolta a kórustagokat. Egyenként próbálta ki minden krokodilus hangját.

— Vegyeskart alakítok — jelentette be ünnepelesen. — Álljatok a tutajom elé. Úgy! Bal oldalt sorakozik a szoprán és tenor, jobb oldalt az alt és a basszus. Világos?

Szót kérek! — csapkodott dühösen a düllelt szemű. — Nem tudunk hátrafelé úszni.

— Úgy? — nevetett Pali. — Aki nem tud hátrafelé úszni, kiesik a kórusból. Lássam, hány karénekes marad!

Egyikük se tudott hátrafelé úszni. A krokodilusok összedugták a fejüket és rövid tanácskozás után üvöltözésbe kezdtek:

— Ez a prücsök vezényel nekünk? Szégyen, gyalázat! Borítsuk fel! Borítsuk fel!

Pali mindkét karját fölemelte, és erélyesen leintette a lázongókat. Szigorú képet vágott, és szörnyű nagy tudományos előadásba kezdett. Csak úgy röpködött szájából a disz, gesz, violinkulcs, szinkópa, forte és fortissimo. A titokzatos szavakat újabbakkal tetézte meg. Allegro, vivace, szonáta, opus, szimfónia, oktáv és metronóm zárta a szónoklatot. Addig mondta, mormolta végül a moderato, piu, piano és pianissimo varázsigéket, míg a krokodilusok lassan elcsitultak.

— Most pedig, uzsgyi, iratkozzatok be a zeneiskolába! — parancsolta meg Pali a sunyító karénekeseknek. — Ha nem lesztek zenei analfabéták, akkor majd szót érthetünk. Világos?

— Mi az, hogy zenei analfabéta? — faggatózott a düllelt szemű.

— Még ennyit se tudsz? Elsajátítod a zenei ábécét, a „dore-mi”-t, és akkor tudományosan énekelheted a „Kicsi kutya, tarkát”. Világos? Éppúgy érted a kottát, ha nem vagy zenei analfabéta, mintha újságot olvasnál. Világos?

— Világos! — vágta rá a krokodilusok.

— Ha átestetek a kottatanuláson, megtartjuk az első énekkari próbát. Addig: sipirc!

A krokodilusok egytől egyig elsomfordáltak, hogy beiratkozzanak a zeneiskolába. Hiába, mindig beigazolódik — kacsintott Palira egy közmondás —, hogy TÖBBET ÉSSZEL, MINT ERŐVEL.

— Végre egy kis nyugalom — dőlt végig a tutajágyon a mókusfiú. De alig törte fel az ínycsiklandó mogyorót, máris szitakötő szárnyú, berregő helikopter kezdett körözni a feje fölött.

Fehér köpenyes orvos és két izmos ápoló szállt alá a magasból. Nagy részvétellel hajoltak a mentők Pali fölé. Bekötözték a fejét, karját, térdére ragtapszt il-

lesztettek. De amikor ricinusolajat akartak itatni vele, Pali ájultan terült el a tuta-  
jon. A fehér köpenyesek csak erre vártak. Hordágyra fektették és a helikopterbe  
emelték betegüket. S a szitakötő szárnyú, berregő gép, odahagyva dzsungelt és  
folyót, ismét a fellegek közé vegyült.

## Albert-Lőrincz Márton

### Eb-ábécé

*Abbi:* többet alszik, mint a gazdi.  
*Átosz:* betársul a kiscicákhoz.  
*Bogáncs:* lábaid előtt gáncs.  
*Bodri:* morog, nem hagy aludni.  
*Buksi:* a kiskapu alatt fut ki.  
*Bundás:* a juhnyájban ő a júdás.  
*Cézár:* jobban véd, mint ezernyi zár.  
*Csörte:* ebek között ő a törpe.  
*Gömböc:* kapuzábét öntöz.  
*Kormos:* fut, sohasem álmos.  
*Lédi:* a parfüm kutyaszagát védi.  
*Lord:* nyakörvet sose hord.  
*Mackó:* derűre fakasztó.  
*Maszat:* utálja, ha sok a kacat.  
*Morzsza:* káposzta fodraiban torzsa.  
*Muki:* tálkájából egér fut ki.  
*Néró:* megugat, ha kopasz a séró.  
*Oszkár:* lúdra csaholni kár.  
*Pamacs:* azért nem pemzli, mert pamacs.  
*Pötyi:* szőrcomóból nyelve lóg ki.  
*Rexi:* pórázt szakít! Hagyd szaladni.  
*Sajó:* úszik, mint vízen a hajó.  
*Szimat:* kezet nyal, ha tejet ihat.  
*Tappancs:* nem szalad el, ne is tappancs!  
*Tapsi:* füle oly nagy, mint egy tepsi.  
*Teddi:* tölteléket fazékból szed ki.  
*Tisza:* tyúkok vizét mind küssza.  
*Ugri:* a vendégektől ölbe ugrik.  
*Üzér:* nyakában a rózsafüzér.  
*Vezér:* elinal, ha jön az egér.  
*Zsömle:* itt a kutyasornak vége.

---